

sen den første Dag, var Lockouten mislykket. Derved har det ærede Medlem jo erkendt, at Formålet med Lockouten var at gøre Arbejderne saa svage i økonomisk Henseende, at de ikke havde nogen Modstandskraft mere mod de Arbejdsvilkaar, Arbejdsgiverne fandt for godt at byde dem; med andre Ord, Formålet for Lockouten maatte være at fremkalde Sult og Nød i Arbejdsklassen. Naar dette Formaal ikke blev naaet, skyldtes det den Modstandskraft, det ærede Medlem erkendte var til Stede i Arbejderstanden. Men naar man nu har villet baade her og andre Steder sammenligne en Lockout med en Strejke og har sagt, at Strejken er Arbejdernes Middel til at fremme deres Interesser, medens Lockouten er Arbejdsgivernes Middel til paa lignende Maade at fremme deres Interesser eller modsætte sig noget fra Arbejdernes Side, maa jeg gøre opmærksom paa, at Lockoutens Betydning fremkommer kun derved, at det lykkes den at fremkalde Sult og Nød i Arbejderklassen, medens en Strejkes Formaal ikke er dette at fremkalde Sult og Nød hos Arbejdsherrerne. Selv de Strejker, der have ført til, at Arbejderne have faaet de Forlangender fuldstændig opfyldte, i Anledning af hvilke de strejkede, have jo ikke medført, at Arbejdsherrerne ere blevne udsatte for Sult og Nød. Gennem en hel Række af Aar har Forholdet været dette, at Arbejderne ved Hjælp af deres Organisationer have bestræbt sig for at højne deres Livsvilkaar, og det er jo i Virkeligheden lykkedes dem. Men i samme Tidsrum er netop Velstanden stegen i Arbejdsgivernes Kreds og i vort Samfund i Almindelighed. Det bedste Bevis for, at dette er Tilfældet, har man deri, at Arbejdsgiverne gik til denne Lockout og holdt den i saa lang Tid, som Tilfældet var. Det er afgjort og indlysende, at man ikke fra Arbejdsgivernes Side vilde indlade sig paa en Lockout, der jo maatte medføre store personlige Tab, hvis det var en fattig og forkuet Arbejdsgiverstand, vi havde. Naar man blot tænker paa, at det ikke er mere end et Aar siden, at vor Jærnindustri etablerede Lockout og lod hele sin Virksomhed ligge stille i 4—5 Maaneder, og at den igen gladelig gik med til den ca. 4 Maaneder lange Lockout i Aar og for Aktieselskabernes Vedkommende dog har kunnet udbetale sine Aktionærer indtil en halv Snes pCt. i Udbytte, saa beviser det jo, at til Trods for, at Arbejderne have faaet deres Kaar forbedrede ved Hjælp af deres Organisationer, er det ikke gaaet ud over Arbejdsgiverne. Altsaa, Ar-

bejdernes Aktion mod Arbejdsgiverne fremkalder ikke Sult og Nød i Arbejdsherrerne's Hjem, den har ikke til Formaal at volde Skade, ja, naar det kommer til Stykket, vil det endog gavne vort samlede økonomiske Liv, naar den store Befolkning har en nogenlunde ordentlig Købeevne.

Det ærede Medlem har jo et lille Mellemværende med det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) om, hvorvidt Bespisningen af Kvinder og Børn maa siges at være et partisk eller et upartisk Skridt. Jeg skal ikke blande mig i dette, men skal kun sige, at jeg fra mit Synspunkt synes egentlig ikke, at der er stor Grund til her at bestræbe sig for at hævde, at den Handling at bespise Hustruer og Børn, der tilhøre de Arbejdere, som vare blevne arbejdsløse ved denne Lockout, var en upartisk Handling. Jeg synes egentlig, det er ganske smukt at tage Parti for dem, der ere de smaa og lidende og ere de overfaldne i en Strid.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det er kun med Hensyn til et enkelt Punkt, som blev berørt af den ærede sidste Taler, at jeg gerne vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte nemlig som noget, der er fastslaaet, og som noget, jeg ogsaa havde erkendt, at det var Lockoutens Formaal, at Arbejderne skulde slaas i Knæ, idet han hentydede til den lille en passant-Fortælling, som jeg anførte om disse Mursvende. Historien vidner for øvrigt ikke alene om, at de ere komne nogenlunde skikkeligt over Lockouten, men tillige om en vis kjøbenhavnsk, ganske elskværdig Gemytlighed. Jeg udtalte, at disse Mursvende ved denne lille Ekskursion vilde tilkendegive overfor deres Mestre, at Lockouten ikke havde slaaet dem i Knæ i økonomisk Henseende. Det var det, jeg udtalte, og det er det, jeg antager, at det ærede Medlem har misforstaaet. For øvrigt skal jeg ved denne Lejlighed naturligvis ikke komme ind paa de større Spørgsmaal om Produktionsvilkaarene i det nuværende Samfund, som det ærede Medlem berørte, og som jeg ogsaa kom lidt ind paa forleden Dag. Der bliver nok Lejlighed til andet Steds at komme ind paa det Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) har Ordet for en kort Bemærkning.